

til Grundforbedring af Vejanlæg udover sædvanlig Vedligeholdelse som Laan et Beløb af indtil 50 Mill. Kr. aarlig. — Laanene ydes rentefrit i 3 Aar, forrentes derefter med 4 pCt. p. a. og afdrages i Løbet af højst 20 Aar. — Henvendelser om Laan indsendes for Sognekommunernes Vedkommende til Amterne og videresendes af disse med de Udtalelser fra Amterne, hvortil Sagerne maatte give Anledning, til Ministeriet. For Amtskommunernes og Købstadkommunernes Vedkommende sendes Henvendelserne direkte til Ministeriet. Afgørelser med Hensyn til Laan træffes af Ministeren. — Endvidere træder Ministeriet i Forbindelse med Amter og Købstæder og med Amtsraadet som Mellemed med Sognekommunerne for at foranledige, at de omhandlede Vejarbejder saa vidt muligt sker efter samlede Planer for de 3 Aar. Laanebeløbene stilles til Raadighed for de paagældende Kommuner, efterhaanden som det af Indberetninger til Ministeren fremgaar, at der er Brug derfor, og at Arbejderne er planlagt i Overensstemmelse med de i Lovforslaget fastsatte Regler.

Lovforslaget fremsattes, fordi man ønskede, at Staten skulde stille sig i Spidsen for at tilrettelægge Arbejdet til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, hvilket bedst kunde ske paa den i Lovforslaget angivne Maade, saa meget mere som Vejspørgsmaalet mere og mere blev et Samfundsproblem og ikke blot Spørgsmaal af lokal Natur. Dette sidste var ogsaa — udtalte Ordføreren for Forslagsstillerne (Steen) — blevet erkendt af Lovgivningsmagten ved de Fordelingsregler, der var fastsat for de Beløb, der indkommer ved de i Rigsdagsamlingen 1926—27 vedtagne Motorafgiftslove (Aarvog for 1926—27, henholdsvis Side 310, 154 og 150). — De nævnte Beløb, der skulde danne det finansielle Grundlag for den foreslaaede Ordning, vilde Ordføreren anslaa til ca. 80 Mill. Kr. for de 3 Aar tilsammen, og Udgifterne for Staten vilde saaledes blive dels Rentetabene ved den foreslaaede 3 Aars Rentefrihed og dels Differencen mellem den foreslaaede 4 pCt.'s Rente og den Rente, Staten selv maatte svare for de Laan, den maatte optage til Opgavens Gennemførelse.

Ministeren for offentlige Arbejder kunde ikke gaa med til Lovforslaget af forskellige Grunde. Staten har saaledes ingen Administration, der kunde overtage Ledelsen af Arbejdet som foreslaaet, og et betydeligt Personale maatte derfor ansættes. Ministeren opgjorde Statens Rentetab ved Lovforslagets Gennemførelse til 40—50 Mill. Kr. i alt. Lovforslaget bryder endvidere med de Principper, der hidtil